

БИОЛОГИЈА И ХЕМИЈА (основна и средња школа)

На први поглед у овим предметима нема садржаја који би се могли повезати са корупцијом, међутим веза је индиректна и произлази из чињенице да су ови предмети прави представници егзактних наука, а у науци такође има корупције. Иако се наука, посебно природне науке, често идеализује као објективна и непристрасна област, научно окружење није имуно на неетичко понашање. Оно подразумева злоупотребу научних метода, ресурса, академског положаја, резултата истраживања или нечег другог ради личне користи. У овом случају то не мора бити новац, али може бити ауторство над неким проналаском или стручним радом или добијање боље позиције. Међу чешћим коруптивним радњама у науци су: добијање титуле доктора наука на основу рада који је плагијат; „плаћено” објављивање радова у стручним часописима без одговарајуће рецензије, као и сукоб интереса када је научник истовремено и на некој функцији у власти. Дефиницију корупције испуњава и поступак научника који ради прикупљања података за сопствено истраживање не обавештава људе о томе да су учествовали у истраживању, што је неморално.

Многи сматрају да је корупција у науци повезана са чињеницом да су научна истраживања скупа и да их све чешће финансирају велике корпорације, често хемијске и фармацеутске, које себи дају за право да цензуришу резултате науке који им не иду у прилог. На пример, стварна открића научника говоре да неко средство или лек немају жељено дејство и да нема потребе да се производе и продају, али финансијер захтева да се тај податак не објави како би се наставила њихова производња.

Оправданост да се са ученицима ради и на овом аспекту корупције је у томе што она можда није највидљивија, али може бити најопаснија јер директно може утицати на здравље људи, биљака, животиња или животно окружење. Зато је важан кодекс части у науци, као и јасни механизми пријављивања неетичког понашања.